

тифициране и изключване от отчетите на репосделките и преките инвестиции, риск от дублиране на информация, невъзможност за обхващане на ценните книжа, държани в чужбина или без участие на посредник. Разрешаването им е възможно в комбинация с другите канали на събиране на информация.

И трите варианта не дават възможност за географско разпределение на пасивите по страна на кредитора. Това е сериозен статистически проблем на всички държави. Без да се спирам подробно на него, ще спомена, че през 1997 г. Международният валутен фонд започна инициатива за разрешаването му. Тогава беше въведено годишно проучване на портфейлните инвестиции с географско разпределение на активите - Coordinated Portfolio Investment Survey. Тъй като активите на една страна са пасив за друга, резултатите от това проучване могат да се използват за представяне на пасивите по страни.

Поради това, че няма универсално решение на въпроса кой канал или коя комбинация от канали е най-подходяща за събирането на данни за портфейлните инвестиции, ще приведа няколко примера от практиката на европейските страни. През 2003 г. Холандия сменя системата си, основаваща се на данни от сетълмента, и въвежда директния подход за активите по портфейлни инвестиции и индиректния трети подход за пасивите. Австрия също изоставя първия канал и въвежда основаващия се на отчети на посредниците трети вариант. Испания, от своя страна, въвежда този вариант в комбинация с директния канал по отношение на ценните книжа, държани в чужбина. И трите страни са избрали събирането на информация на принципа “ценна книга по ценна книга” (Task force on Portfolio ..., 2002).

4. Проблеми на индиректните канали за събиране на информация за статистиката на портфейлните инвестиции

4.1. Идентифициране на репосделките

Въпросът за идентифицирането на репосделките придобива все по-голяма важност през последните години поради нарастващия размер на позиции в ценни книжа, използвани за обезпечение на краткосрочно финансиране или рефинансиране.

По своята същност репоспоразуменията включват прехвърляне на ценни книжа срещу парични средства с уговорката същите или идентични ценни книжа да бъдат изкупени обратно по определена цена в определен бъдещ момент - често след един или няколко дни. Целта на сделката е обезпечаване на заем, който купувачът заемодател предоставя на продавача заемател. Обикновено се използват високоликвидни ценни книжа с нисък кредитен риск, каквито са например държавните облигации. Форми на